

DWOREK SIKORSKIEGO W HYŻNEM ODZYSKUJE DAWNY BLASK

Dzięki wsparciu Fundacji Most the Most Dworek Sikorskiego w Hyżnem zyskał nowe życie. Zakończył się etap prac realizowanych zgodnie z pomysłem zgłoszonym przez lokalną społeczność w ramach konkursu „Nasz Zabytek”, organizowanego przez Fundację Most the Most.

Przypominamy, że w 2023 roku Dworek Sikorskiego został ogłoszony zwycięzcą konkursu, co umożliwiło pozyskanie znaczącego dofinansowania na jego rewitalizację.

Na realizację niezbędnych prac przyznano grant w wysokości 995 703,02 zł. Dzięki tym środkom obiekt przeszedł proces rewaloryzacji i został dostosowany do nowej, docelowej funkcji, zgodnej ze zwycięską koncepcją zaproponowaną przez uczestników konkursu.

W odnowionych wnętrzach powstała izba pamięci poświęcona ziemi hyżneńskiej, przestrzeń przeznaczona na wydarzenia kulturalne i artystyczne oraz kawiarnia w stylu Art Cafe. Co istotne, budynek został przystosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, zapewniając bezpieczeństwo i komfort wszystkim odwiedzającym.

ŻOŁNIERZ I MAŻ STANU SOLDIER AND STATESMAN

Władysław Sikorski urodził się 20 maja 1881 r. w Tuszowie Narodowym jako jedno z czworga dzieci Tomasza i Emilii Sikorskich. Rodzina wcześniej mieszkała w Hyżnem, jednak w związku z posadą ojca – nauczyciela szkół ludowych – kilkakrotnie zmieniała miejsca zamieszkania. Po jego śmierci wdowa wraz z dziećmi wróciła do Hyżnego i zamieszkała w majątku rodziny Jedrzejowiczów. Dzięki pomocy Jedrzejowiczów kontynuował naukę w gimnazjum w Rzeszowie, a następnie w 1899 r. w Łodzi. W 1902 r. rozpoczął studia na Politechnice Lwowskiej na Wydziale Dróg i Mostów, które zakończył uzyskaniem dyplomu inżyniera. Po wyjeździe do Francji w 1904 r. należał do organizacji „Zet” (Związek Kulturalny), sprzyjał jego działalności niepodległościowej. W 1904 r. Sikorski rozpoczął służbę w armii austro-węgierskiej. Równocześnie aktywnie uczestniczył w tworzeniu organizacji niepodległościowych. Był współtwórcą Związku Walki Czynnej (ZWC) i wykładowcą w jego szkole wojskowej pod pseudonimem „Władek Lwowski”. W 1910 r. został prezesem Związku Strzeleckiego, a od 1912 r. działał w Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych.

Po wybuchu I wojny światowej kierował Departamentem Wojskowym Naczelnego Komitetu Narodowego i brał udział w organizowaniu Legionów Polskich. Kolejno awansował na podpułkownika i pułkownika. Po zawarciu Wodnańskiej Polacy podjęli walkę o niepodległość. W 1918 r. uczestniczył w organizowaniu obrony Przemyśla i Lwowa. W 1919 r. dowodził 9. Dywizją Piechoty, walczącą z Sowietami na Polesiu. Brał udział w wyprawie wojennej Michała Tuchaczewskiego. Skuteczne natężenie jego oddziałów, które związało dwie armie bolszewickie, W 1921 r. Sikorski został szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, a w kolejnych latach premerem oraz ministrem spraw wojskowych. Podczas przewrotu majowego w 1926 r. opowiedział się po stronie legalnych władz, odmawiając poparcia Józefowi Piłsudskiemu, co zahamowało jego dotychczas dynamiczną karierę i skutkowało wyłączeniem go z życia politycznego.

W latach 1928–1932 przebywał za granicą, głównie we Francji i Szwajcarii, angażując się w działalność opozycyjną wobec rządów piłsudczyków. W 1926 r. wraz z Ignacym Paderewskim założył Front Morges – ugrupowanie walczące z dyktaturą sanacyjną i prowadzoną przez nią polityką zagraniczną.

Po wybuchu II wojny światowej w 1939 r., mimo wielu starań nie został obsadzony w strukturach podległości frontowych. Po internowaniu władz polskich w Rumunii, gdy urząd prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie objął Władysław Raczkiewicz, Sikorski został powołany przez niego na premiera i ministra spraw wojskowych. 7 listopada 1939 r. objął także funkcję Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych.

Władysław Sikorski was born on 20 May 1881 in Tuszów Narodowy as one of four children of Tomasz and Emilia Sikorski. The family had previously lived in Hyżne, but due to the father's job as a teacher in elementary schools, they changed their place of residence several times. After his death, the widow returned with the children to Hyżne and settled on the estate of the Jedrzejowicz family. Thanks to the support of the Jedrzejowicz family, he continued his education at a gymnasium in Rzeszów and then in Łódź. In 1902, he started studies at the Lviv Polytechnic Faculty of Roads and Bridges, which he completed by earning an engineering diploma. His stay in Lviv, an important center of Polish cultural and political life, inspired his independence activities. As early as 1902, he belonged to the "Zet" organization (the Union of Cultural), which supported its independence activities. In 1904, he started military service in the Austro-Hungarian army. Simultaneously, he actively participated in the creation of independence organizations. He was a co-founder of the Związek Walki Czynnej (ZWC) and a lecturer in its military school under the pseudonym "Władek Lwowski". In 1910, he became president of the Związek Strzelecki, and from 1912, he headed the Military Department of the Temporary Commission of the Polish National Committee and took part in organizing the Polish Legions. After the outbreak of World War I, he led the Polish Department of the Supreme National Committee and was involved in the signing of the Treaty of Brest-Litovsk in 1918. He refused to submit to the Bolsheviks, who had taken control of the eastern part of Poland. In 1918, he participated in organizing the defense of Przemyśl and Lwów. In 1919, he commanded the 9th Division of Infantry, fighting the Soviets on the Polesie. He took part in the Battle of Warsaw. In August 1920, he assumed command of the Polish Legions. In 1921, he was appointed Chief of Staff of the Polish Army, and his subsequent years served as prime minister and minister of military affairs. In 1926, he was dismissed from the army and political life. In 1928–1932, he lived abroad, mainly in France and Switzerland, engaging in opposition activities against the Piłsudski supporters' government. In 1926, together with Ignacy Paderewski, he founded the Front Morges – an alliance fighting the authoritarian dictatorship and its foreign policy. After the outbreak of World War II in 1939, despite many efforts, he was not appointed to a free-line command structure. After the Polish authorities were interned in Romania and Władysław Raczkiewicz assumed the office of President of the Republic of Poland in exile, Sikorski was appointed by him as prime minister and minister of military affairs. On 7 November 1939, he also took the post of Commander-in-Chief of the Polish Armed Forces.

